

РЕШЕНИЕ

№ 38459

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9186** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Подадена е жалба от А. П. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2153-21-179 от 24.06.2025г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 21252210246 от 28.05.2025г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се твърди че обжалваното решение и разпореждане са незаконносъобразни. Според жалбоподателят поради забавяне в администрацията на НЕЛК тя не получава пенсия. Сочи се, че тече процедура по освидетелстване.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява, не се представлява, от служебно назначения ѝ адвокат е постъпило писмено становище по жалбата, която поддържа.

Според процесуалния представител на директора на ТП на НОИ жалбата е неоснователна, тъй като издателят на акта се е съобразил изцяло с разпоредбите на закона.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установено следното:

Фактите не са спорни между страните и се установяват непротиворечиво от доказателствата по делото, а именно:

Жалбоподателката е подала заявление №МП-8409/23.01.2012г. /л.7/ до директора на ТП на НОИ, с което е поискала да и бъде отпусната лична пенсия за инвалидност. С разпореждане № [ЕГН] от 10.02.2012г. /л.64/ на А. Б. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване за определени от органите на медицинската експертиза: 73% трайно намалена

работоспособност /ТНР/, с дата на инвалидизиране – 02.11.2011 г. и срок на инвалидността до 01.01.2015г., съгласно Експертно решение № 0029 от 05.01.2012г. на I МБАЛ /л.8/.

След отпускане на пенсията и въз основа на представени експертни решения при преосвидетелстване на органите на медицинската експертиза, срокът за изплащането на получаваната пенсия е продължаван с разпореждания, както следва: до 01.04.2018г., до 01.08.2021г. и до 01.10.2024г.

С оглед изтичането на определения с ЕР на ТЕЛК № 2184/06.10.2024г. срок от 06.10.2021г. до 01.10.2024г.Б. не се е явила на ТЕЛК за преосвидетелстване при условията на чл. 30, ал. 3 от НПОС.Личната ѝ пенсия за инвалидност поради общо заболяване и добавка за чужда помощ са прекратени с Разпореждане №21252210246 от 28.05.2025г. на длъжностно лице по ПО считано от 02.10.2024г.

Разпореждането е връчено на жалбоподателя и в законния срок тя е подала жалба срещу него пред директора на ТП на НОИ, с която иска да се отмени разпореждането и изплащането на инвалидна пенсия да бъде възобновено.

С оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град жалбата ѝ е оставена без уважение. За да приеме жалбата за неоснователна административният орган е посочил, че в случая с ЕР на ТЕЛК №2184/06.10.2021г. е определен релевантен процент ТНР досежно определяне на пенсия за инвалидност, със срок до 02.10.2024 г. Акцентирал е върху обстоятелството, че съгласно пенсионното досие на жалбоподателката същата не се е преосвидетелствала при условията на чл. 30. ал. 3 от НПОС до изтичане на срока на инвалидността - 01.10.2024 г., поради което е отпаднало основаниято за получаване на личната ѝ пенсия за инвалидност поради общо заболяване, което представлявало прекратително основание по чл. 96. ал. 1, т. 4 от КСО. Заключил е, че с обжалваното Разпореждане № №21252210246 от 28.05.2025г. пенсията на жалбоподателката правилно е прекратена от 02.10.2024 г. - след изтичане на срока, за който е била определена.

По делото е представена и приета административната преписка.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното: Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения.

Оспореното решение е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а” от КСО административен орган - директор на ТП на НОИ – С.-град. Разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване също е издадено от компетентен орган, което се удостоверява от приложената заповед № 1015-21-247/04.12.2018г./л. 50/ на Директора на ТП на НОИ- С.-град.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административните актове са издадени от компетентни длъжностни лица в предписаната форма. Посочени са фактическите и правни основания за издаване на актовете. Събрани са относимите доказателства. Актовете са мотивирани.

Актовете са постановени при спазване на материалния закон. Според разпоредбата на чл.98, ал.1, т.1 от КСО пенсиите и добавки към тях се отпускат, изменят, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на НОИ или други длъжностни лица, определени от ръководителя на ТП на НОИ.

Съгласно чл.30, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), пенсията за

инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК (НЕЛК). Според ал.3 от същата разпоредба преосвидетелстването на лицата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане се извършва до изтичането на срока, за който е отпусната пенсията, след служебно повикване. Когато преосвидетелстването се извършва до първо число на месеца, в който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и при предсрочно преосвидетелстване по молба на пенсионера, пенсията се определя в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от първо число на месеца, следващ месеца на преосвидетелстването. Когато преосвидетелстването е извършено в месеца, през който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и след това, не по вина на лицето, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната. Според разпоредбата на ал.4 от чл.30 НПОС, когато лицето не се е явило пред ТЕЛК по неуважителни причини и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се или се намалява от датата на освидетелстването, а се прекратява от датата, до която е била отпусната.

Според разпоредбата на чл. 96, ал. 5 от КСО пенсията се прекратява с разпореждане на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, когато пенсионерът не се яви за преосвидетелстване от органите на експертизата на работоспособността, след като е служебно повикан.

В случая е безспорно, че с ЕР на ТЕЛК № 2184/06.10.2021г. на ТЕЛК срокът на инвалидността е определен до 01.10.2024 г. Жалбоподателката е имала право на пенсия за инвалидност до посочената дата, като е трябвало да се яви на преосвидетелстване преди изтичане на този срок и издаване на ново ЕР на НЕЛК с нов срок на инвалидността. След посочената дата липсва ЕР на ТЕЛК/НЕЛК с определен процент трудова неработоспособност(ТНР) на А. Б., по силата на което същата да има право на инвалидна пенсия.

Предвид изложеното, пенсионният орган правилно е прекратил личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на Б. от 02.10.2024 г., до която дата е имало процент ТНР, определен от органите на медицинската експертиза, даващ право на инвалидна пенсия.

Обжалваното Решение и потвърденото разпореждане са законосъобразни, поради което жалбата срещу тях следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на А. П. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2153-21-179 от 24.06.2025г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 21252210246 от 28.05.2025г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.